

ROZTROIĆ (1) *vb pf*

2 *pl fut* roztroicie.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Podzielić na trzy części [co]:

*Szereg: »rozdwoić abo roztroić«: Toż o łwym tym kroleŧwie myŧłcie: iefli fię w nim łzerzyć wielom wiar daćie/ pewnie ie rozdwoićie ábo roztroićie/ y rozdzielone ná częŧci ginąć muŧi. *SkarKazSej* 685a.*

Formacje współrdzenne cf TROIĆ.

Cf ROZTROJONY

RS